

D. 2 b. m. obchodzona tu była uroczystość rocznica koronacyi Najjaśniejszego Cesarza i Króla Napoleona, tudzież rocznica bitwy pod Austerlitz. Dnia poprzedzającego w wieczór 100 wystrzałow z dział zapowiadano naza utrzną uroczystość. Z rana d. 2 zebrały się wszystkie tu stojące woyska w paradzie na rynku. | Po godzinie 10tej J. O. Xę Jmć Poriatowski, Wódz Naczelny, wszyscy Jenerałowie, sztab główny, wszyscy władze cywilne uistę się do kościoła Panny Maryi, gdzie J. W. Biskup Krakowski (przy asystencyi lezuego Daszowieństwa) odprawił pontyfikalcie wielką Mszę i *Te Deum*, pod czas której licznie zgromadzony lud wszelkiego stanu wznosił modły do Nieba o długie życie Wielkiego naszego Wskrzesiciela i Opiekuna, Najjaśniejszego Cesarza Napoleona. Pod czas *Te Deum* siano 100 razy z dział ognia. Tegaz dnia ogłoszony tu uroczystie zakt pokoj, zawarty d. 14 Prędziernika r. b. w Wiedniu między Najjaśniejszymi Cesarzami Francuzow i Austrjackim przez poniższą odrazę administracyi powiatu Krakowskiego, czytana przed nabożeństwem po wszystkich rynekach w obecności W. Jo-

zefa Wodziekiego, radcy do spraw wewnętrznych, a w kościele po mianey mowie przez J. W. Biskupa do obywateli i ludu, przeczytał W. X. Archipresbyter Panny Maryi Łancucki artykuły pokoju.

Po skończonem nabożeństwie przeciągnęły wszystkie stojące na rynku w paradzie woyska około J. O. Xę Jmć Wódza Naczelnego.

Dnia tego J. O. Wódz Naczelny dał wielki obiad, pod czas którego przy wystrzałach z dział spełniano wysokie zdrowia Najjaśniejszego Cesarza Napoleona, Króla Saskiego, &c. &c.

W wieczor całą miasto było pięknie oświetlone do uroczystości słownami transparentami oświetlone.

Tegaz wieczora tuteysci artyści dramatyczni dali reprezentacyą komedyi *Dwoch grzybiarzyow* przy oświetleniu całego teatru i wystawieniu popiercia Najjaśniejszego Napoleona, na którego skronie dwa gienipsze wdziewały koronę. Po skończonem sztuce śpiewali artyści na teatrze zrobione na tę uroczystość partyotyczne piosnki, które licznie zgromadzeni widze z oklaskami przyjęli.

O D E Z W A

1218

Do Obywatelów wszelkiej klasy ludzi, mieszkańców miasta Krakowa i całego powiatu.

Urząd Administracyjny Powiatu Krakowskiego z rozkazu J. O. Xcia Poniatowskiego, Ministra wojny, Naczelnego wojsk Polskich Xięstwa Warszawskiego Dowodcy, ogłasza Wam dziś po połoy d. 14 Października r. b. w Włedniu między Najjaśniejszemi Francuzow i Austryackim Cesarzami zawarty.

Obywatels! Ten najprajemniejszy w własnym przekonaniu dopełniając obowiązek, przez mający się na dniu dzisiejszym ogłosić Wam pokoy, pewnym jest, że godney Was, bo szczęścia waszego, bo szczęścia Waszych po Was Następów, udziela Wam wiadomości. — Tworezgo dzieła Wielkiego Napoleona wskrzeszeni cudem, uszulecie zapewne tę świętą wdzięczność dla Tworcy szczęścia i bytu Waszego, która się w sercach najodleglejszych Potomków Waszych, dla Niego zawsze odzywać będzie.

Jaki zaś los przyniosła Wam terazniejsza wojna, nie możecie tego nie wiedzieć kto się do zwrotu imienia i uszczęśliwienia naszego przyczynił? — Otoczeni od pięciu miesięcy walecznymi rycerzami rodakami Waszemi, macie dowody, że stawiali życie swoje przed nieprzyjacielem, aby na tej ziemi oyczyźnie oyców Waszych stanęli, i zostali ja Wami dla trwałego Waszego iestestwa.

W Krakowie d. 1 Grudnia 1809.

Henryk Xże Lubomirski,

Admi. Powiat. Krak. Prezes.

Felix Grodzicki,

Radca Sekr. General.

Z Warszawy d. 28. Listopada.

Zastępca Prefekta departamentu Warszawskiego. — Wydany przez JW. Jenerala Gu-

bernatora miasta stołecznego Warszawy rozkaz dzienny względem zapobieżenia wszelkich nadużyć popełnianych przez wojskowych przechodzących Etapami, którzy mimo wziętych z magazynu wojskowego racyi żywności, wymagają po kwaterach iedzenia, w całkowitej swej treści iak następuje, podnie do publiczney wiadomości. — W Warszawie d. 27 Listopada 1809.

Nakwasiki.

ROZKAZ DZIENNY.

W Warszawie d. 22 Listopada 1809.

Zawiedzionym zostawszy, iż przechodzące oddziały wojska Etapami, wzięwszy swe należne racye żywności z magazynów wojskowych, stanawszy po kwaterach u mieszkańców, gwałtownie wymagają ieszcze iedzenia; a niektórzy kommandanci placu w Etapach moiey są bezni na takowe nieprzyzwoitości, i mimo dosatych do nich w tej mierze zażaleń, żadney sprawiedliwości nie wymierzają, przez co dają pechop wojskowym do podobnych bezprawio dopuszczania się; — Przeto zakazuje iak naysurowiey wszystkim wojskowym, aby żaden z nich, skoro weźmie żywność z magazynu wojskowego, nie wazył się wymagać iedzenia żadnego od mieszkańca, u którego stanął kwatery; gdyż przez kwatery nie ma prawa więcej niczego żądać iak drzewa i wody. — Kommandantem zaś placow nakazuje się ściśle czuwanir, by podobne nieprzyzwoitości nie działy się, tudzież wymierzanie sprawiedliwości w wypadkach zdarzonych, i przestępnych aresztowanie; gdy w przeciwnym razie, skoro zaydą zaskarżeni od obywateli i mieszkańców w podobney okoliczności, że donosząc o nich kommandantowi placu, od niego sprawiedliwości nie otrzymali, na ten czas po uczynionym dowiedzeniu, kommandant placu winien będzie wynagrodzić za wszelkie szkody przez wojsko-

wych wyrządzone.

Generał Gubernator Miasta Stołecznego

Warszawy

(P. dp.) L. Kamieniecki.

Zgodno z oryginałem:

K., itan z litę, ulący szefa sztabu gubernialnego Wilkoszewski.

Z Paryża d. 16 Listopada.

Piszą z Kale i Boulogne, iż często poselskie statki z Francyi do Anglii i z Anglii do Francyi przybywają.

Ciągle mówią, iż w urzędzeniu ciała prawodawczego sądy odmiany i nazywać się ma na przysądzić radę prawodawczą.

Dla wszystkich pałacow Cesarskich przepisana jest nowa etykieta.

P. między ludzociemcami, którzy znajdowali się na ostatnim wielkim polowaniu w Fontainebleau, był także obecny przybyły tu Xzę Anhalt Cöthen.

W Meaux przyymowany był Król Sasi od Xcia Benewentskiego.

Dziennik Publicysta na doniesienie pism Angielskich, że zmarły Marszałek Lannes zostawił 23 miliony frankow majątku, odpowiada: — "Tak to nieprzyjaciele nasi usiłują poniżyć pamięć wojownika, któremu potomność przyzna zasłużoną po części imię nowego Rolanda. Nieinteresowność jego tyle jest znana w zdobytych krajach, ile jego odwaga. Miłotek jego pochodzi, równie jak jego kolegów z dobroczynności Cesarza. Czynnione zaś przez niego i troskliwie ukrywane dobrodziejstwa, dopiero po jego śmierci głos wdzięczności wyjawili. O wszystkich walecznych lutajach, którzy pod jego rozkazami wojowali, miał oycowska pieczę. Opis pozostałego jego majątku jest wiadomy, i ci którzy go opisywali, podają go do 150,000 fr. rocznego dochodu. Wiadomo, iż zarzut chciwości jest w oczach An-

glikow mało znaczącym; ale Francuzi uważają go od dawna jako niegodny z honorem.,"

Monit r pod d. 14 zawiera eo następuie:

" Król Jmć Sasi przyjechał wczoraj o godzinie 5 do Paryża i wysiadł do pałacu na Eizeyskich polach. — Cesarz przyjechał dziś wieczorem do Paryża. J. C. K. Mość przejechał większą część drogi z Fontainebleau do Paryża konno. Zaraz po przybyciu udał się z Królem Jmć Welfskim do Króla Saskiego. Zabawiwszy przeszło kwadrans u tego Monarchy, powrocili do Tuilleries. Jutro we środę odprawi J. C. K. M. radę z ministrami, a we czwartek dwać będzie audyencye różnym władzom. — Pod czas dyplomatycznej audyencyi w niedzielę przedstawionemi byli Cesarzowi: przez Xcia Kurakina: P. P hlen nadzwyczajny poseł Rosijski przy Stanach Amerykańskich; Hrabia Pahlen, należący do wydziału spraw zagranicznych; Tajny radca stanu Richter; Kamerjunker Riebte; Rasca stanu Hrabia Ogiński; Szambelan Nariszkin; Szambelan Budberg; Baron Piersk; P. Hahn; P. Ganzkow i Szambelan Balk. — Przez Xcia Fries, ambasadora Króla Hispańskiego: Don Leonard Gomez de Texan Negrette, nadzwyczajny poseł przy Królu Jmć Holenderskim. Przez Xcia Montelene, ambasadora Króla obu Sycylii: Xzę Sanseverino de Emitile. — Przez Xcia Kadoru, ministra de spraw zagranicznych: Xzę Anhalt-Cöthen; Margrabia de Ponte de Lima, pułkownik Portugalskiej piechoty.,,

Do Morlaix przybyły 3° pocztowe Angielskie statki z jńcami Francuzkami, którzy liczą przeszło 50 lat, a których rząd Angielski w czasie obobodu i kończonych 50 lat panowania Króla, równie jak jeńców podobnegoż wieku ianych narodow, wolnością udarował.

Z Korfu donoszą pod d. 15 Października,

ż Anglię grożą wyspom Jońskim. Jenerał Julien Bessieres napominał mieszkańców w odezwie, aby mieli się na ostrożności i odparli od swych brzegów tych nieprzyjaciół ludzkości, którzy nie mają innego zamiaru, jak wydrżyć im szczęśliwość, którą im Cesarz Napoleon przygotował, i nadzieje, które im na przysłał się gotuje. "Posłuchajcie mieszkańcy (wyrzucił w tej odezwie) okropnych nauk doświadczenia: Anglię uwiedli Króla Sardyńskiego, i monarcha ten został z rządu Europejskich mocarstw wymazany; abatemucci Króla Neapolitańskiego, i utracił swoją koronę; nakłonili Króla Pruskiego do wojny, i utracił większą część swoich krajów; uwiedli Cesarza Austryackiego, który utracił także znaczną część swych krajów; uwiedli szlachtę i mnichów Hiszpańskich i w krótkie nie będzie tych szlachty i mnichów, jeśli tak podług wyroczni Cesarza Napoleona, wszyscy ślepi stronnicy ludu, który Europa potępiła, wyginą. Imiona wszystkich mieszkańców (wysp Jońskich, którzy okazali się wiernymi, będą spisaniemi i W. Napoleonomi podanemi; imiona zdrajców będą także na osobnej liście spisaniemi, żeby przyzwoleni ukaranemi zostali., Działne te pobudki nakłoniły wszystkich mieszkańców do uchwycenia oręża dla obrony kraju.

Król Westfalski mieszka tu w pałacu Xcia Eugeniussa. Królowa jego małżonka jest tu oczekiwana, równie jak Xzę Prymas i inni Xiążęta ligi Reńskiej. Liczba cudzoziemców w Paryżu codziennie się pomnaża.

Korpus Marszałka Xcia Eckmühl pozostał w Austryi aż do zupełnego wyścia wojsk Francuskich.

Kawaler Radea stanu Portalis, wyniesiony został na hrabiego.

W Rzymie otworzone także zostaną katedry kodexu Napoleona i kodexu handlowego.

— Dnia 18. — Wczoraj w południe przyymował Cesarz otoczony Xiążętami, ministrami i wysokimi urzędnikami stanu, siedząc na tronie, w pałacu Tuilleries różne deputacje; najpierw deputacją Rzymską, składającą się z Xiążąt Braschi, Gabrielli, Spada, Brasiano i 4 innych osób. Xzę Braschi miał w języku Włoskim mowę do Cesarza. Cesarz odpowiedział na nią jak następuje:

"Mei Panowie Deputowani od departamentu Rzymskiego! Umysł mój zajęty jest pamiętką o waszych przodkach. Jak tylko przebędę Alpy, przepędzę czas jaki w waszem mieście. Cesarze Francuzcy, moi poprzednicy, oddzielili was od państwa i dali was jako lenność biskupom. Lecz dobro moich ludów nie pozwala żadnego więcej podziału. Francya i całe Włochy jednakowa muszą systema. Z resztą potrzebnicie potężnej ręki. Mam sobie za szczególniejsze obowiązowanie być waszem dobroczyńcą. Lecz nie chcę, aby religia naszych ojców podpadała jakowey odmianie. Jako najstarszy syn kościoła nie chcę się z niego oddalać. Jezus Chrystus nie uznął za potrzebne tworzyć świecką władzę dla S. Piotra. Solica wasza, jako pierwsza chrześcijaństwa, ma nią być na przyszłość. Wasz biskup jest duchowną głową kościoła, tak jak ja jestem jego Cesarzem. Oddaję Bogu, co jest Boskiego, a Cesarzowi, co jest Cesarzkiego.,

Potem przypuszczona została na audyencyą deputacja od Toskanii, której mowę Kardynał Zandaryni miał mowę do Cesarza. Cesarz na nią odpowiedział:

"Mei Panowie Deputowani od departamentu Toskanii! Przyymnieć wasze uczucia; lud wasz jest mi z wielu względów drogi. Połączeni na przyszłość z wielką familią, snycie w mnie kochającego ojca.,

Potem przyjął Cesarz senat, do którego Prezydent, Hrabia Garaiar, miał następującą mowę:

"Najjaśniejszy Panie! W. C. K. Mość byłeś właśnie zatrudniony zapewnieniem spokojności i ładu, gdy zobaczyłeś się przymuszonym pędzić do nowych tryumfów i do tytułu przyszłych cudów, które zdawały się wyczerpnąć zadziwienie, przydać jeszcze większe cudo. Lecz zaledwo dały się słyszeć słowa pochwaleńskie, gdy wstrzymałaś lot zwyciężkich Twoich orłów, który tylko głos Twój mógł być zatrzymać. Podpisałaś W. C. K. Mość na samem placu zwycięstwa pokoy, i chciałaś, aby szczęśliwy Twój powrót do ludów Twoich, oznaczony był tam dobrodziejstwem. Któryż z nas nie przypominając sobie, Najjaśniejszy Panie, przy tej okazji pamiętnych owych słów, które słyszeliśmy d. 16 Sierpnia 1807 z Twojego tronu: "Nigdy zemsta nie będzie w postanowieniach moich przeważać.", Jedyne nieprzyjaciółmi, których chcesz zniszczyć, są anarchia na stałym łądzie i obrażający despotyzm na morzu. Dzieło geniuszu W. C. K. Mei zbliża się do swego celu. Honor Francuzki potężony jest na przyszłość z pokojem i wolnością świata. Bohaterskie wojsko W. C. K. Mei wspierane jest od całego walecznego narodu, a zjedney i drugiej części świata cisną się ludy oświecone względem pierwszego interesu swiego, dla przyśpienia do świętej idei, której celem jest oswobodzenie handlu i niepodległość narodów. Senat, Najjaśniejszy Panie, który słuszy razem oyczynie i ludzkości, przykładając się gorliwie i niewzruszoną wiernością do uskutecznienia szlachetnych W. C. K. Mei zamiarów, składa u podnóżka tronu adresu, który uchwalili na ostatnie W. C. K. Mei udzielenie."

Adres ten jest następującej esnowy:

"Najjaśniejszy Panie! Kazaleś W. C. K. Mość przez Xcia Arcykanclerza państwa udzielić senatowi traktat pokoju, który w Wiedniu d. 14 Października podpisany został, w dniu tyle w rozszkaniach naszych sławnym. Chwalebny pokoy kończy tylu cudami w sławioną kampanię; lud Francuzki cieszy się Twoją obecnością i wszystkie jego życzenia są dopełnione. Potomność dziwić będzie, Najjaśniejszy Panie, Twoje umiarkowanie, mądrość i głęboko rozważone plany. Twoja zaś chwala rozciąga na Twój wiek tyle świetności, ile na wieki przyszłe. Współczesnych tyle W. C. K. Mość zadziwiasz, ile zadziwisz potomność; czują taką samą wdzięczność, a bardziej jeszcze przychylną, którą rodzi szczęście widzieć świętą W. C. K. Mei osobę. Napelnisz W. C. K. Mość Europę Twoimi trofeami. Na wierzchołku tego pomnika wznosi się teraz roszeżka oliwna. Zabezpiecza ona rolnictwo i przemysł, ożywia handel i kunszt, i przepowiadając światu pokoy, jest najsłodsza nagrodą szlachetnych prac Waszey Ces. Król. Mei. Miłość ludów W. C. K. Mei przydaie do tego znaku następujące czule i uroczyście wyrażenie swoich do W. C. K. Mei uczuciw: "Największemu z Bohatyrow, który jedynie dla dobra świata zwycięstwem włada, wdzięczny lud."

Odpowiedź J. C. K. Mei senatowi:

"Senatorowie! Dziękuję wam za oświadczone mi uczucia. Dni, które o podal od Francyi przepędzam, są dla mego szczęścia utracone. W oddaleniu od wielkiej familii moiej nie ma dla mego serca żadnego ukontentowania. Czuję to głęboko i powiem: Lud moy miał szczęśliwszych, zreczniejszych i potężniejszych odemnie Monarchow i będzie ich miał; ale nigdy nie miał i mieć nie będzie Monarchy, któryby bardziej odemnie kochał

Francyi.,

Cesarz zszedł potem z tronu i przyymował w sali pokoju powinszowania i adresy od innych kolegów stanu, instytutu, szkoły głównej, którey mowę był Hrabia Fontana, od kensystorza Kalwiuskiego, w którego imieniu mówił P. Maron, od kensystorza Luterskiego, który pierwszy raz stanął przed tronem, &c.

Najjaśniejszy Król Neapolitański, który d. 7 b. m. w towarzystwie Ministra policyi, P. Salicetti, z Neapolu do Rzymu wyjechał, jest tu dziś jeszcze oczekiwany. Goniec, który go poprzedza, już tu dziś stanął.

W Styczniu wyjedzie Cesarz do Hiszpanii.

Zapewniam, iż Cesarz pod czas andyeny, którą dał Pułkownikowi Krusemark wielką oświadczył przychylność do osoby Króla Jmci Pruskiego.

Główna kwatera wojska Włoskiego znajdować się będzie tej zimy w Gorycyi.

Z Madrytu d. 30. Października.

Najjaśniejszy Król mienował 217 osób kawalerami orderu Hiszpańskiego. Osoby, które chcą utrzymać na dół swoje szlachectwo, tytuły grandow, &c. mają złożyć na to dowody wyznaczoney komisji.

Gdyby perażki zdołały przeświadczyć Hiszpanow o nadaremnych ich usiłowaniach w oparciu się Francuzom, tedy te dosyć są liczne od roku, a biorąc miarę z dawnego stanu wojska naszego, były nieuchronne. Regimenty nieuzupełnione, karność weale osłabiona, Jenerałowie i Officerowie bez znajomości sztuki wojennej, a którey nie można się gruntownie nauczyć, tylko na polach bitew, wszystko to wrożyło klęskę i tak nierownej walce! Bitwy przy Cabezon, Riosesco, Espinosa, Burgos Tudela, Ueles, Medelin i Almonacid, dostatecznie okazały, co mogły garztki dawnych i do wojny

zaprawnych żołnierzy, przeciw kupom ludzi uzbrojonych naprędcie. Nienodobaa opisać rozsyпки niemiemych wojsk Hiszpańskich w tych różnych bitwach. Rzadko dawne regimenty pottrzymały się z wojskiem Francuzkim; a jeżeli się kiedy oparły, zniszczonemi zostały. Na czymże więc teraz rokosz nie nadzieję swoją grauntują? Zapawne na nowym zaciągu, i na doświadczeniu także, którego dowodzący ich milicyi musiel nabydź w ostatnich ich kampańiach. Ależ Gazeta Sewilska w jednym z numerow swoich przy końcu Września tak mówi: — „Mają Francuzi doświadczenie i karność, których wojsku naszem brakuje; posunęli oni sztukę wojenną do najwyższegostopnia doskonałości. Żołnierze nasi, nie mogą jeszcze uczynić prawdziwego postępu w sztuce wojennej, ale nauczą się tej z czasem. — Kiedyż to będzie? oto zapewne wtedy, gdy już cała Hiszpania podbitą zostanie. Tym czasem bardzo wątpimy o skuteczności w tej mierze przepisów przyiętych przez Juntę Sewilską, a w gazecie polityczno-wojskowej Katalońskiej ogłoszonych, które są dziełem Jenerała Blaka. Rozumie nie jeden, że w urzędzeniu tego wojska stopnie officerskie są nagrodą męstwa i osobistej zasługi; nie bynajmniej; za pieniądze będą mianowani officerowie. Według tych przepisów Blaka, za kompanią grenadyerską i fizylierską trzeba zapłacić 10,000 liwrów Katalońskich, 8,000 za kapitaniją (en second.) Pomocznik lekkiej liniowej piechoty 3,000 Pod Porucznik 1,500 liwrów Tak więc byłby chętno zapłaciwszy 10,000 liwrów Katalońskich zostanie Kapitanem grenadyerów! Przysznieć należy, iż to jest wyśmienity sposób wzniecenia emulacyi, a oraz rozwinięcia się talentów i wiadomości wojskowych.

Z Monachium d. 13 Listopada.

Spokojności, która podług nadeszłych

denieści z cyrkula Jun od 9 b. m. z strony rokoszanow Tyrolskich pannie, była skutkiem odezwy, którą Karczmarz Hofer pod d. 8 z Sterzing do współziomkow wydał zachęcając ich do poddania się dobrowolnie i złożenia broni. D. 9 w południe przybył do Jenerala majora Beker do Stainach Sieberer, pod komenandy Hofera, z listem od niego, który zawierał jego się poddanie. Sieberer chwycił się porościć tak długo w głównej kwaterze jako zakładownik, poki rokoszanie broni nie złożą. Jakież przeszli się wszyscy zgromadzeni w kościołach Stainach rokoszanie. Wyższy Junthal pierwszy jeszcze się poddał. Za przykładem patrimonialnego powiatu Hertenberg, który stosownie do swego poddania się d. 3 posłał d. 5 deputowanych do głównej kwatery i zaczął broni oddawać, poszły także powiaty Peterzberg i Jmst. Podobne zapewnienia nadeszły od powiatow Landek i Reuty. Woyska Królewskie zajęły już Jmst i rozbrojanie idzie w tej okolicy spokojnie. W okolicach Matrey wszystko jest spokojnie, i poruszenia woysk rzadko gdzie doznają odporu. Chociaż napotyka się gdzie kupy zbroyonych chłopow, cofają się to bez wystrzału lub wysyłają deputowanych prosząc o przebaczenie. Ponieważ mieszkańcy powiatu Kitzebübel złożyli już broni i zachowują się spokojnie, odesłano natem ich zakładowników do domow. Okoliczność, tylko że wszystkie mosty między Stainach i Bryxen porzucane były, przeszkodziła, iż komunikacya z korpusem Wicekróla Jmst nie mogła być d. 10 przywrócona. Podług niezawodnych doniesień Jenerał Baragual d' Hilliers stoczył przy Klause potyczkę z rokoszanami, których zupełnie rozproszył. Idący do Tryentu korpus przebył już Botsen, i spodziewać się porzeka w krótko zupełnego uspokojenia Tyrolu.

— Dnia 14 — Przybył tu oregday Xię

Necfszatelski i Wagramski o godzinie 5 po południu i stanął w przygotowanych dla niego pokojach w zamku.

— Dnia 15. — Wczoray przybył do Monachium z Inspruka Jenerał porucznik, Baron Wrede, i udał się stamtąd do swej familii do Augsburga.

Pod d. 12 wyszło tu następujące rozporządzenie Królewskie:

"Maxymilian Josef, &c. Gdy spo podbięciu teraz zburzowanych 3 południowych cyrkulow królestwa wypada zaprowadzić w nich rząd i nadać mu moc jakiej nadzwyczajnej okoliczności wymagać, postanowiliśmy zatem wysłać dla cyrkulow Inn, Eisack i Adygi z łona tajnej naszej rady nadzwyczajnego kommissarza nadwornego w osobie naszego tajnego Radey, Fryderyka Hrabiego Thürheim, z przydaniem mu kilku naszych radcow do Inspruka. Upoważniliśmy go oraz, aby zatrudnił się wszystkimi przedmiotami, które tyczą się wspomnianego traktatem Wiedeńskim pod d. 14 Października przebaczenia mieszkańcom i wszystkimi do tego sięgającymi się stosunkami, i aby znośił się z Naczelnym Wodzom, Wicekrólem Jmst Włoczkim i za wspólnem porozumieniem się działał, &c."

— Dnia 18. — Rozchodziła się tu w prawdziwie pogłoska, że J. K. Męść przedsięwzięcie podróży do Paryża, lecz do tego czasu nie wiadac do tego najmniejszego przygotowania.

Z Inspruka d. 13. Listopada.

Jędrzey Hofer wydał do Tyrolczykow następującą odezwę:

"Tyrolczykowie, kochani Bracia! Pokoy między Najjaśniejszym Cesarzem Francuzow i Królem Włoczkim, i Najjaśniejszym Cesarzem Austryackim zawarty został d. 14 Października, o czem jesteśmy tak dokładnie uwiadomionemi, i żadney rozumney wątpli

wóści niepolpała. Zgromadziłem ile mogłem deputowanych z różnych powiatów i za porozumieniem się z nimi wysłałem z podpisaniem listem przez wszystkich deputowanych, X. Jozefa Donayde Schlender, mojego rufanego przyjaciela, i P. Majora Siberer do Wicekróla Jmć do Villsch. Dziś powrocili rzezoni wstając i przywieśli własną ręką pisany list Wicekróla Jmci, który mam sobie za obowiązek oddać do każdego wiadomości. — Bracia! Przeciw niezwykłej sile Napoleona nie możemy prowadzić wojny. Opuszczeni zupełnie od Austrii, wystawilibyśmy się na nową niechroną nędzę. Nie mogę wam na przyszłość dowodzić, równie jak ręczyć nie mogę za dalsze nieszczęścia i nieodzowne klęski wojny; wyższa władza kieruje krokami Napoleona; zwycięstwo odmienne królów są dziełem nieodmiennych roków Opatrzności. Nie należy wam się dłużej sprzeciwiać, gaden z rozumnych ludzi nie zechce przeciw bystrości wody płynąć; musimy więc przez stosowanie się do woli Boskiej, założyć sobie na dalszą opiekę niebios, a przez miłość braterską i żądane poddanie się na wspaniałość i łaskę Cesarza Napoleona. Według niezawodnych doniesień postąpiły wojska Bawarskie aż do Stairach (lecz jak daleko w wyższym Inntalu niewiem jeszcze), C. K. wojska Francuzkie postąpiły także 3 dywizjami przez Botzen, góry Ritten i Pustertal aż za Vintl. Jakkolwiek bolesno jest dla mnie odzywać się w podobnym sposobie do was, czuję wszelako ulgę, iż dopełniam obowiązku, do którego dawniej jeszcze wzywał mnie Xże Biskup Bryzeński. Według zapewnienia Jenerała Roscaopuszczą tem prędzej wojska kray, im śpieszniej się poddamy. W Sterzing d. 8. Listopada 1809

Jedrzey Hoffer.

Z Saragossy 18. d. Października.

Jenerał naczelny Suchet ogłosił w rozkazie dziennym co następuje:

D. 12. b. m. Jen. Chłopicki przeciągnąwszy za Doroca, zoczył kolumnę nieprzyacielską z 600 ludzi złożoną, usiłującą zachwycić 4 kompanie naszych zostawione w Gallocants. Wysłał natychmiast przeciw niej woltyzarów i pluton kiryssyerów z 13go regimentu, którzy ją rozpedzili. Następnie, Pułkownik Kasinowski posłany z 6 kompaniami piechoty i 50 jazdy poza Oj s. Negroz, spotkał trzy kolumny; postąpienie przeciw nim dwóch kompani woltyzarów dostatecznym było do ich rozpędzenia. Regiment zwany Królowey chciał się niby bronić, ale pokazanie się naszej kolumny tenże sam skutek sprawiło. Seigano nieprzyjaciela całą milę z orężem nad karkiem z góry na górę, lecz niemożna go było doścignąć; zabrano mu nieco bagażów. Jenerał naczelny chwali zapal wojska, uwielbia determinacją Pułkownika Kasinowskiego, i szybkie rozporządzenie Generała Chłopickiego. — Jen. Buget ruszywszy z Tudela na pocztku Października z kolumną 3go regimentu Nadwiślańskiego, obiegł góry przyległe Kastylii, Nawarze i Arragonii pędząc wszędzie przed sobą tetrów. Ukarał miasto A nado, siedlisko mniemany Junty rakossanów, której Prezesem był mnich, herzet i podżegacz mordów. Powrócił z żywnością i wszędzie porządek przywrócił. Chwali on mocno zapal będących pod nim w tej wyprawie Polaków.

Z Frankfortu d. 13. Listopada.

Dziś przyjechała tu Najjaśniejsza Królowa Wessfalska pod imieniem Hrabiny Mansfeld, i jutro uda się w dalszą podróż do Paryża. Jenerał Hrabia Selham i Pułkownik Butler znajdują się w orszaku Monarchini.

GAZETY KRAKOWSKIE

 W ŚRODĘ DNIA 6 GRUDNIA 1809

Z Augszburga d. 15 Listopada.

Dziś w południe przejechał przez nasze miasto jadąc z Monachium do Paryża Xię Noufshatelski i Wagramski. Wszystkie stające w Augszburgu Francuskie, Bawarskie i Polskie wojska wystąpiły z powodu jego przybycia w parady, a nawet ściągnięto Portugalską jazdę do Augszburga. Nim przejeżdżono konie rozmawiał z dowódcą w mieście naszym Generałem Moulin, z Generałem Bronikowskim i innymi officerami, którzy go witali.

Przez szafkę nadeszła tu wiadomość, iż przejęta jest komunikacya między Laibachem i Klagenfurtem.

Niedawno przechodziła przez nasze miasto konna wozowa artylerya gwardyi Cesarzowskiej, a d. 12 korpus marytkow zakończył przechod gwardyi.

Z Wiednia d. 22. Listopada.

Wojska Francuzkie na końcu jeszcze przeszłego miesiąca zaczęły powracać do obozów. Najpierwej wyruszyła gwardya Cesarzowska, potem inne korpusy i prawie nie było dnia, żeby piechota lub konnica nie przechodziła przez nasze miasto aż do dnia onegdajszego, to jest 20go, w którym dnia ostatnie wojska opuściły Wiedeń. Pozostali tu

jeszcze ranieni i chorzy umieszczeni są w wyznaczonych dla nich szpitalach. Trzymane dotąd przez mieszczan na pół z Francuzkim wojskiem strażę, sama teraz milicya miejska trzyma, poki nie przybędzie na załogę C. K. Austriackie wojsko.

Z Londynu d. 7. Listopada.

(Przez Francją.)

Pocztowy statek Snake pod Kapitanem Thomson przybył po 70 dniach podróży z listami Rio Janeiro do Falmutu. Gdy odpływał rozchodziła się tam pogłoska o rewolucyi w Buenos Ayres. Lud miał się ogłosić narodem niepodległym. Po śmiertelnym przedsięwzięciu nowy rządca, który był tam z Hiszpanii posłany, z całym swoim orszakiem został wypędzony. Anglicy odebrali rozkaz opuszczenia południowej Ameryki, która ogłosi się podobnie niepodległą. Liniers był codziennie w Rio - Janeiro oczekiwany, gdzie już bardzo wiele pistrow i sprzętów jego przybyło. Prywatnie list umieszczony w gazecie Star do nosi, iż lud w Buenos - Ayres oddał wszystkie obce statki tak Angielskie, iako i inne.

P. Perceval przekonawszy się o niezdolności członków, które do nowego ministerium wybrał, osobliwie w rzeczach skarbo-

wych, udał się do Lerda Sidmouth, lecz stan jego zdrowia nie pozwala mu trudnić się sprawami rządowymi. Gdy P. Vansittart nie chciał przyjąć kanclerstwa skarbowego, powołany na ten urząd został P. Jerzy Ross.

Przez nową odeszwę przedłużony został zakaz palenia gorszki z zboża, jako też pozwolenie używania do tego cukru, aż do 6 miesięcy po otworzeniu parlamentu.

W Malaga przedają ciągle zabrane Duńskie okręty, a zebrane za nie pieniądze oddają rządowi.

Jenerał Coote dowodzi ciągle na wyspie Walcheren. Rząd zdaje się dopomagać handlowi z tą wyspą; opłaty wchodne i wychodne tak są małe, iż zaledwo wystarczają na opłacenie celników.

Podług doniesień z Sycylii pod d. 17 Września obawiano się tam przygotowań, które Francuzi przeciw tej wyspie czynili. Jenerał Stewart pisał do Anglii o posiłki, ponieważ zostające pod jego rozkazami woyska nie sądzi być dość dość mocemi.

List z Kadyxu pod d. 3 Października donosi, iż woyska Hiszpańskie nie są tak oporządzone, jakby być powinni; brakuje im mundurów, a mianowicie t zwikow.

Wszystkie m gące jeszcze być użyte woyska będą do Portugalii i do Walcheren posłane.

D. 19 Października przybyła do Lizbony przewozowa flota z Anglii z działami, amunicją, mundurami i około 1000 ludzi dla dopełnienia regimentów. Lord Wellington znajdował się jeszcze w Lizbonie, lecz wybierał się na powrót do woyska.

Jeden Rosyjski liniowy okręt, który będąc nadwerżony, pozostał w Lizbonie, spalił się przypadkiem. Wybuchnienie było okropne, ale przecię nikomu nie odebrało życia.

Z Drezna d. 19. Listopada.

Jenerał dywizyi Carra St. Cyr mianowany został dowodzący pierwszey dywizyi wiedeńskiego korpusie, który stać będzie w Illiryskich prowincyach. Wyjeżdża stąd wezwartek na miejsce swolego przeznaczenia. Wyjazd jego sprawi tu powszechny żal z powodu osobliwych jego przedziwnych przymiotów.

Xina Marianna Saska zapadła na zdrowiu.
Rozmaite wiadomości.

Gazeta Hamburska wyraża pod artykułem z Warszawy:

Mało Warszawa, które po podziale Polski stało się miastem nadgranicznem, zyskało nieskńczenie wiele przez przyłączenie roway Galicyi, ponieważ oddalene teraz jest od granie Austriackich przeszło mil 30. — Mikołaj Xąg Sapieha, Polski podpułkownik, który z chwałą odprawił pod Jeneralem Dombrowskim ostatnią kampanię, otrzymał od Cesarza Napoleona order legii honorowey.

Saski żołnierz pytał się w Wiedniu walecznego żołnierza od gwardyi Cesarzowskiej: "Kiedy Dunay już pokonany, gdzie się naprędzey znouu zobczemy?" "W Grecyi," odpowiedział ostatni. i

Z Gdańska wyprawiono nie dawno około 300 dział, wiele kul, prochu, &c. które Franuzi na Prusłakach zdobyli. Gdańsk ma oprócz tego przeszło 300 dział do swoy obrony.

Do Redaktora Gazety Krakowskiej.

Do odpisow w przeszłej Gazecie Krakowskiej tyczących się *Ostrzeżenia* umieszczoneg w Dodatku do Nru 93 teyże Gazety upraszam Jmć P. na Redaktora o łumie z senio jeszcze następujących myśli:

Pamiętny gorliwych praszkolnych wydawcy dziełka *Moralność w wykładzie Pra-*

wa' Przyrodzonego &c. mam sobie za powinność jako członek należący do Publiczności ostrzeżonej, wyrazić, co maie w spomnionem Ostrzeżeniu szczególnie zasłabowiło.

Podawca Ostrzeżenia mówi na Wstępie do Redaktora, iż z słusznych powodów żąda mieć swoje ostrzeżenie Publiczności udziałem. — Nie widzę w niem tej słuszności i żądanych dowodów: bo zaproszenie kogo o Niemoralność do Sądu najwyższego całej Publiczności, jest to rzecz nie lekkiej wagi, i byle czem d wiedzciey nie można. — Podobne ostrzeżenia robią się tylko zazwyczaj na takich, co przed bojaźnią kary za Niemoralność wyszli ze społeczności czyli z kraju nie potęgnawszy się z nikim. Ostrzeżenie Publiczności mieszkaw Krakowie, i zaczepiony od niego także w Krakowie. Nieugięta dusza zaczepionego nie tego się nie lęka. Przeczył on czasy, w których wolat wszystko postredać, niż być tak moralnym, jak obciła przemoc - - Wiadomo, iż w r. 1795 utracił miejsce w szkołach akademickich Warszawskich za rząd pomsurrekeyynego.

— Wiadomo, iż w roku 1802 podobny go los spotkał w szkołach przygłównych Krakowskich za byłego pod ow czas rządu. Niezrażony twarzą koleją dla nauk i ich miłośników pracował, jak mógł prywatnie nad rozszerzeniem światła Duchowi Narodowemu wygaszać nie dopuszczającem u — Trzy jego pisemka wydrukowane, i wszystkie Rękopisma noszą na sobie nuywyraźniejszą cechę tego, co tu za nim bez wahania się mówię.

Niech osobistość nie zabiera miejsca Miłości Ojczyzny, bo ta jest pierwszą cnotą każdego Obywatela tak dalece, iż kto iej nie ma ten krywa najswiętszy społeczności Związek
J. Frankowski.

C E N A Z B O Z

Na targu w Krakowie d. 4 i 5 Grudnia 1809.

Korze Pszenicy	- - - - -	zl. pol. 60 do 68
— Zyta	- - - - -	46 — 52.
— Jęczmień	- - - - -	38 — 46.
— Owsa	- - - - -	32 — 34.
— Grocha	- - - - -	42 — 48.
— Kaczy jaglancy	- - - - -	72 — 84

P I S M I K N I A

Magistrat Miasta Stołecznego Krakowa pod protekcyą Nay. Napoleona Wielkiego, Cesarza Francuzow, Króla Włoskiego, Protektora Ligi Reńskiej it. d. podaje do wiadomości, iż kamienica pod Nrm 397 i 398 na żydowskiej ulicy stojąca po niegdys Antonim Kozminakim sądownie za zł. ryb; 2500 oszacowana przez licytacyą publiczną na dniu 14 Grudnia r. b. o godzinie 3 po południu tu w Sądzie pod następującemi warunkami sprzedaną będzie.

1) Każdy życzący sobie kupna ma 10% część ceny szacunkowej przed zaczęciem licytacyi za zakład złożyć.

2) Przyszły zaś zakupiciel ma w przeciągu dni 14 po ukończoney licytacyi połowę summy resztującej z licytacyi wypadłej do depozytu sądowego złożyć, lub się deklaryować od wieloletnich sukcesorow, iż mu teyże połowy aż do skończoney pertraktacyi i nastąpić mającego podziatu czekać chcą, okazać.

3) Drugą zaś połowę resztującej summy z licytacyi wypadłej na sukcesorow wieloletnich Kazmńskich przypadającą ma zabezpieczyć na kamienicy teyże podług płacenia prowizyi po 5 od 100 aż do wieloletności cnych dostapioney. Gdyby zaś 2 i 3 kondycyi zadość nie uczynił, tedy nowa licytacya na koszt i szkodę jego rozpisanaby była.

Wierzyciele zaś zapisowi napominali się, aby nieoczekując osobnych przywołań, pretensya swoje do protokołu licytacyi podali, inaczey przy podziale summy z licytacyi wypadłej żaden na nich wzgląd miany nie będzie.

Rochanowski.

Łodziński.

Kawski.

Z Rady Magistrat Stołecznego Miasta Krakowa d. 27 Październ. 1809.
Plinta.

Gdy urząd Administracyi powiatu Krakowskiego, dla zaopatrzenia magazynów w trzech miesięczny zapas, potrzebnia wódki garcy 33,047, mięsa zaś 5,288 centnarów, widzi się być przymuszony, takowe przedmioty, za gotowe pieniądze zakontraktować, a powodu niedostatku gorzelni w tym powiecie, i szczupłej liczby bydła, tak potrzebną go dla utrzymania rolnictwa; niniejszym wzywa więc wszystkich i każdego z osobna mającego chęć do zawarcia kontraktu, na dostawienie części, lub całej ilości, tych dwóch artykułów, aby się rzeczy zaopatrzyć w wadium w gotowiznie 2000 ryń. i stawia się tu w urzędzie Administracyi w dniu 12 Grudnia r. b. o godzinie 9:ej z rana, gdzie inni warunki licytacyi przeczytane zostaną. Z Urzędu Administracyi Powiatu Krakowskiego d. 31 Listopada 1809.

Stanisław Wodzicki, Wiceprezes.

Józef Wodzicki, Radzca.

Felix Grouzicki Sekretarz jeneralny.

Dnia 29 gbra zginał pulchres k ze skorki ponsowey z przegrodkami we trodku z kityki nielne, w którym znaydowało się kilka ezer. st. w złocie H llerskim i 50 przeszło ryń. bankocetkami. Ktoby ten pulchresk wynalazł u nasza się odnieść go do urzędu Policyi lub do domu J.W. Wielowieyskiego w Ryńku przed Haubtwachem Nro 260. Znacznego miac będzie wyliszone ryń. 20.

Opisanie: Jozefa z woyska Polskiego, który miał przy sobie absydy z podpisem JW. Jenerala Fissera, a przyjąwszy służbę na d. 20 t. m. u W. Stanisława Strzyżowskiego, posiadłora klucza Marcnowskiego o godzinie 3ciey po półnoocy uciekł, zabrawszy z sobą zegarek kieszonkowy złoty repetier, fabryki Bregihte z łańcuszkiem złotym u tego pieczonka złota nierznięta. Obrączka brylantowa o 5 kamieniach, cyferblat stłuczony, waga 5c tego najmniej 200 dukatów, fajkę z morskiej pijany zapaloną z cybusem okrągłym, leybik biały pikowy. Właściciela Wgo Kapitana Cupowskiego, pułku 6go piechoty tu mianującego. Płaszcz nowy, sukna dobrego makowego, kitem podszyty, pod k. cierniem zielona taflo rka do większonia płaszcz przyszyta i tanich rzeczy, które w tak nagłym czasie postrzeżone być nie mogą. Jest on wzrostu niskiego, twarzy pociągławey, nosa płaskiego, wargi duzych, oczow siwych na jedną nogę zdaje się, że uchronnie mowi mazurawato, trochę przesadza w mowieniu, był w surducie granatowym z guzikami białymi, kamizelce zielony kitykowej chustkę na szyi w kratkę jedwabną lub białą, rzytuzy płocienne biłe drugie na boty s uszczozone, kapelusze okrągły ceratą zieloną pokryty, do tego jak się okazuje zabral z sobą surdut koloru jaskrowego nieco przetarty, guziki metalowe żółte płotnem podszyty, w tym list był. Adres tego do W. Sierawskiego w Krakowie pod Nrem 209 mieszkającego. O schw. tanie tego Joz f. abszytowanego i zatrzymania uprasza się, zaso nagroda przyawolta deklaruie się. Daa w Marcnowicach d. 24 gbris 1809.

Opisanie. Orka czyli Aarona Abrahamowicz, żyda aresztanta kryminalnego, który dnia 11 P. ździernika 1809 z roboty publiczney w Lublinie zbiegl.

Tenże jest z Polisia kordona Rossyyskiego rodem, lat 29 mający religii żydowskiej, wzrostu małego, krępy, twarzy ospowatey śniadey, nosa średni-go, ocz w siwych, włosow czarnych, peysow i brody małej na końcu żółtawey, mowit z ruska po P lsku miał na sobie koszulę, spodnie płocienne, kurtkę aresztanską płocienną, botow parę na nogach, i kawałki na obóch nogach czapkę czarną żydowską, wziął z sobą kłamrę żelazną do umocowania kłocow przy rznięciu drzew. Rzeczonego szlakowac, postrzeżonego przytrzymać, i o tym do tuteyszey Dyrekeyi Policyi, lub sądu kryminalnego Lubelskiego, lub do naybliżs ey Jurydykcyi doniesienie uczynić należy. W Krakowie d. 12 Listopada 1809.

Opisanie. Uszera Abrahamowicza żyda kradzież obwinionego zbiega. Tenże jest z Czemiennik powiatu Lubelskiego rodem, lat około 35 mający religii żydowskiej w rostu średni-go, włosow na brodzie i głowie żółtawych, oczow czarnych, twarzy okrągłey, miał na sobie ubior zwyczajny żydowski. Rzeczonego szlakowac, postrzeżonego przytrzymać, i o tym do tuteyszey Dyrekeyi Policyi, lub do sądu kryminalnego Lubelskiego, lub naybliżs ey Jurydykcyi doniesienie uczynić na W Krczyakowie d. 12 Listopada 1809.